

Samtidigt måste folk spara på kaloriintaget p g a rådande ransonering samt avstå från starkvaror och rökverk från utlandet till följd av importhinder. Den påtvingat spartanska livsföringen i förening med ökad motion bidrog till att svenska folket var i jämförelsevis och genomsnittligt god vigör under krigstiden enligt gjorda bedömningar.

Kriget kom mycket nära Malmö den 9 april 1940, då Danmark ockuperades av Nazi-Tyskland. Bara några år tidigare hade mina föräldrar och jag invandrat från Köpenhamn. Vi bodde i höghuset närmast Turbinen med adress Tessins väg 1. Från vår lägenhet på 9:e våningen kunde vi blicka över Sundet till Köpenhamn och se ner på ockupanterna. Från gaveln mot Limhamnsvägen stack tyska konsulatets flaggstång ut med hakkorsflaggan, medan det brittiska konsulatets "Union Jack" vajade från deras flaggstång på gaveln mot Tessins väg. Hyresgäster i huset var under denna tid också familjen Stalin - det bekräftade en son i familjen, pianisten Bob Stalin, nyligen till mig.

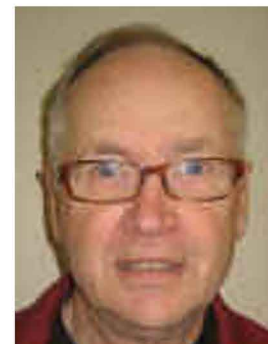
När det blev dags för skolstart hänvisades jag till Västra skolan (utan att det erbjöds några alternativ men det fann jag aldrig skäl att beklaga). Dit och hem gick eller cyklade jag via Malmöhusvägen/Kungsparken. Kommunala skolskjutsar var inte

uppfunna och enskilda sådana förekom knappast, till följd av bensinrationering och rekvisitioner av privata motorfordon för försvarets behov. Till och från Realskolan gick eller cyklade jag mest Kung Oscars väg/Slottsparken. Täta avvikelser och stopp undervägs gjordes, vintertid t ex för att testa om isen bar på kanalen, på vallgraven kring Malmöhus slott och på Hästhagen – ibland gjorde den inte det.

När isarna tillät allmän skridskoåkning plogades bl a vallgraven och Hästhagen från snö av den väl fungerande Parkförvaltningen, liksom Öresundsdammarna mellan Limhamnsvägen och Ribersborgsstranden (numera tycks alla utomhusisar ständigt stå oskottade, med varningsskyltar för svag is oavsett istjockleken). Våra första skridskor var enkla metallskenor - s k sil-

Lars Miselli

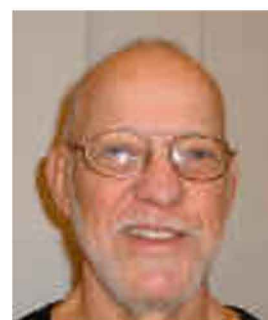
Folke Morén

Lars Månsson

Jörgen Mårtensson

Kjell-Aage Nilson

Jan Nilsson

Roland Nilsson

Börje Nordin

Cleas Nyman

Cai Nyström

larör – som man fäste på kängorna med remmar, såvida metallen inte p g a stark kyla klubbade fast i händerna. Skenorna föll lätt av kängorna, varför vi snarast möjligt bytte upp oss till bandy- eller hockeyrör med skenor och kängor i ett. Under de första krigsvintrarna kastade vi oss också då och då på skidor utför Himlabacken i Slottsparken (fallhöjd några få meter med minimal lutning), innan vi blev stora nog att själva ta sporttåget till det mycket alpina Frostavallen.

Utmed Malmöhusvägen, Limhamnsvägen och Ribersborgsstranden kryllade det under beredskapsåren av militärer som grävde skyttegravar, byggde betongfort och höll vakt (vid nuvarande hundrastplatsen som då var havsbotten minner en förstenad övring på post med bajonettförsett

gevär om sagda insatser). Skånska Luftvärnsskåren skyddade Malmö mot främmande flyg, också nattetid, då strålkastarekägglor svepte sökande över natthimlen och korsades där ett flygplan kom i sikte. Mot krigsslutet landade på Bulltofta åtskilliga allierade flygplan, som skadskjutits under bombraider över Tyskland. Vid ett tillfälle släppte ett sådant plan sina överblivna bomber i Slottsparken, några hundra meter från Realskolan. Dagen efter explosionen inspekterade jag och andra nyfikna den väldiga nedslagskratern. Bron över bäcken mellan Hästhagen och det s k Träsket lär ännu bära spår efter bombsplitter.

Det militära försvaret behövde lokaler för ledningen samt till förläggning och utspisning av man-